

навчальне середовище, здатне адаптуватися до необхідного рівня знань, навичок і здібностей слухача відповідної категорії.

Однією з найважливіших задач при створенні інтелектуального навчального середовища є організація контролю знань, а саме їх вимірювання та оцінки.

Більшість існуючих навчальних середовищ і систем контролю знань мають кінцеву кількість форм представлення відповідей і двобальну систему оцінки. Причина цього полягає в простоті аналізу та відсутності формальних методів вимірювання та диференційованої оцінки відповідей слухачів на контрольні питання. Це істотно обмежує можливості розробника курсу щодо використання різних варіантів тестових запитань і аналізу відповідей учнів, і згодом може призвести до неправильних рішень про достатність рівня знань фахівця. Створення середовища дистанційного навчання, позбавленого цих недоліків, вимагає переходу до нового способу управління дистанційним навчанням.

Для реалізації поставленої мети потрібно

1. Побудувати логічну структуру навчальної системи, що включає модель предметної області, модель того, хто навчається, і відомості про стратегію навчання.

2. Розробити методи вимірювання та оцінки знань фахівців у системі дистанційного навчання персоналу суб'єктів перевезення небезпечних вантажів.

3. Розробити методику проведення аналізу та диференційованої оцінки ефективності управління знаннями фахівців.

Є.Є. Счастний, Є.Ф. Орел

СИСТЕМА ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ОТРИМАННІ ДРУГОЇ ОСВІТИ

Рівень сучасної техніки і технологій навчання, оснащеність учасників навчального процесу комп'ютерною технікою, залучення мереж Internet та Intranet дозволяють використовувати їх під час проведення аудиторних занять та організації самостійної роботи слухачів і студентів, інтерактивних систем підготовки.

На даному етапі розвитку освіти в Україні існують безліч систем дистанційного навчання, як запозичених у провідних розробників e-learning systems, так і створених за рахунок власних можливостей. Ще на початку 2000-х років в Україні прийнято концепцію розвитку дистанційного навчання і створено відповідний центр сприяння розвитку такої форми навчання. Однак, окрім виконаних кроків, подальшого широко розповсюдженого та єдиного ресурсу не запропоновано. Так,

розроблено проект закону «Про дистанційну освіту», проте до цих пір закон не прийнятий до дії.

У своїй більшості запропоновані системи мають значну кількість вад. До них належать недосконалість структури подання матеріалів навчального курсу чи складність методологічного підходу до складання такого курсу; неможливість чи обмежена можливість контролю засвоєння матеріалу; ускладнений перегляд аудіо- чи відеоматеріалів, роботи з графічними надбудовами та перегляд окремих додатків та інше. Враховуючи вище зазначене та відповідно до положень нового закону «Про вищу освіту» в Україні, насамперед створення єдиного центру з контролю якості освітнього процесу, доцільним є розроблення комплексу заходів щодо створення єдиного навчального порталу академії, який би поєднував усі стадії освітнього процесу, а саме єдині шаблони подання матеріалів курсів навчання, тестів з контролю знань і супутніх матеріалів; процедури реєстрації та звітності, аналітичного та програмного супроводу системи інтерактивної підготовки; електронного сховища нормативно-довідкової інформації та інше. До такого порталу мають бути залучені усі форми надання освітніх послуг, що існують в академії, особливо в системі післядипломного навчання. Крім того, навчальний портал повинен мати відповідне матеріальне оснащення – як на обчислювальному центрі академії, так і в спеціалізованих класах. Необхідно передбачити також деякі доповнення в навчальній програмі з метою попередньої підготовки слухачів і студентів до використання в навчальному процесі елементів дистанційного навчання.